Anul I. — Nr. 5 Lei 2 Exemplarul Luni 10 Decembrie 1935

ARMATOLII

Redacția și Administrația: Str. Sf. Ion Nou 3 Telefon 3.47.78

Apare de 3 ori pe lună sub conducerea unui comitet

ABONAMENTE: Particulari 200 lei pe an Colonisti 80 lei pe an

„GARDA DE FER"

Așa dar, din ordinul jidovimei internaționale, viguroasa organizație naționalistă „Garda de Fer" a fost disolvata Calaul care s'a pretins a executa un asemenea ordin nu poate fi altul decât un venetic străin de aspirațiile ale acestui neam.

Din acest eveniment se desprind două lucruri destul de triste și alarmante pentru noi români:

1) Că independența statului nostru este eluzorie. In realitate noi trăim sub calcâiul străin;

2) Că veneticii prăpăși în această țară, oricât de asimilați ar părea din instinct, ei cooperează la slăbirea sentimentului național și la anumierea statului român. Din mijlocul lor se recrutează vânzătorii de neam, cozile de topor.

Aceste triste realități, cari au legitimat nașterea și avântul „Gărzii de Fier", astăzi au devenit axiomotie pentru toata lumea.

Deaceea, efectul actului de disolvare **„Gărzii de Fer"** va fi cu totul potrivnic de cel scontat de străini și înstrăinați de la noi. Deacum inainte necesitatea acestei organizații a devenit organica pentru sufletul românesc. Sub acest raport deci, nici o îngrijorare.

Rămâne, totuși un lucru care nu poate fi trecut cu vederea de oricare român, indefferent dacă face parte din aceasta organizație: Indrăzneala grecotelor, sfidarea jidovimei cari jubilează că și de data aceasta și-a bătut joc de noi, de aspirațiile noastre de crezul nostru național. Deacea ne simțim jigniți, umiliți, descalificați. Sufletul românesc nu-și va găsi astâmpăr până când nu se va răspunde acestei provocari cu vârf și îndesat.

„ARMATOLII"

Criptostrăinii și organizațiile naționaliste

Sprijinitori sinceri și dezinteresați ai organizațiilor noastre naționaliste, pe cari le dorim cât mai puternice și mai curate, înțelegem să le spunem pe față gândul nostru cinstit, asupra faptelor bune ca și asupra celor greșite.

Cunoaștem structura acestor organizații, pentrucă le-am urmărit dintr'un început, și știm cu câte greutăți s'au zămislit. Am putut spune că ele constitue o adevărată minune, într'o țară unde opinia publică conștientă este străină de aspirațiile neamului nostru. Deaceea, nu le vom face procesul greșelilor din trecut, cu rise prin forța împrejurărilor de atunci.

Astăzi, însă, când au reușit să-și înfige rădăcinile cât mai în adâncul sufletului românesc, credem că a sosit momentul ca să se scutere de erorile inceputului, intrând pe linia dreaptă a naționalismului integral, care nu cunoaște compromisuri și ezitări.

Și ceea cintâi datorie față de conștiința lor, față de țara aceasta care și-a legat atâtea speranțe de ele, este curățirea acestor organizații de elementele străine camuflate, pe cari noi le-am numit: CRIPTOSTRAINII.

Pericolul pe care-l reprezintă acești criptostrăini, cari reușesc să se înfiltreze pe nesimțite și să se ridice până la posturile de conducere, este așa de mare, încât poate amenința cu compromiterea întreaga mișcare naționalistă.

Pentru-ne de considerațiuni și teorii teoretice, cari și ele pot fi favorabile tezei noastre, ne vom sluji de un fapt recent, pe trecut sub ochii noștri, și care ilustrează de minune afirmațiile de mai sus.

E cazul cu partidul liberal. *Se cunoaște trecutul acestui partid, care, cu toate greșelile invitabile ale unor guvernări prea lungi, a reușit să incrustere pe răboJul istoriei țarei românești, fapte cari onăn. Dar chiar dacă partidul liberal nu ne-ar fi dat decât pe acel admirabil exemplar al naționalismului fanatic, care a fost Vintilă Brătianu, și încă ar fi avut ce se mândri în fața istoriei.*

Ei bine! Tot acel trecut glorios, toată tradiția partidului liberal s'a prăbușit, în momentul când la cârma lui au trecut criptostrainii, în frunte cu grecoteiul Ducas!

Conducătorii organizațiilor naționaliste de la noi, să medoteze asupra sensului acestei prăbușiri și să ia aminte!

Iar dacă, totuși, considerațiuni de oportunitate îi vor determina să ducă mai departe balastul criptostrainilor, noi le vom aminti că demnitatea națională refuză aportul celor de alt sânge și de altă lege, la marea operă de renaștere a poporului român!

I. CARANICA

Citiți în pag. 4-a:

Dizolvarea „Gărzii de Fer"

Impresia produsă în țară. — Presa vestejește actul samavolnic. — Agitație printre rândurile legionarilor.

Biserici fără preoți

Preoții, în totdeauna și în toate timpurile, au insuflețit pe credincioși în sprijinul ideii naționale contribuind ca și poarele de sub stăpânirii străine la păstrarea în credința strămoșilor a patriei mame.

Este recunoscut de toți importanța considerabilă ce a avut-o religia în păstrarea neștirbită a naționalității noastre din Ardeal. Biserica era scutul de apărare a sufletului românesc, neajutat de origoana asupritorilor care voiau să facă din Ungaria un stat national curat maghiar. La adunarea naționala de pe Câmpia Libertății, prezidă de episcopul Șaguna, popoul românesc se proclamă „Națiunea Română" până atunci nu e cunoscută de unguri; deci preoții za pregătit și făcut revoluția din 1848.

Macedonia n'a avut nici odată preoți și învățători cu o pregătire specială ca cei din țară; cu toate acestea au fost, poate din ei, niște adevărați apostoli cari prin calitățile lor înascute, prin bunătate, curaj, prin suflet și gândul lor curat, dar mai a es prin dragoul de a convinge pe cei rătăciți, au reușit să reînvie în inimile conaționali or lor credința națională și păstra ea ei cu orice jertfă.

Cine nu știe ura dezlănțuita de aplegații greci și „cârdășii" cu bande de tâlhari, omoruri și arderi de cete de românesc. Și-au dat sânge în abundența cei ce au vrut să-și mențină biserica și școala pentru propășirea și redeșteptarea națională.

Astăzi rândurile preoților încep să se rărească și din diverse motive alții nu le iau locul. Avem centre românești, unde elementul nostru lipsit de școli și biserici, este nevoit să frequenteze pe cele străine și cu modul acesta e lăsat la discreția propagandei de desnaționalizare.

Indiferența ce o arată guvernanții noștri de la război incoace, atât școlilor cât și bisericilor, constituie o crimă națională pentru a contribue la descurajarea și instrainarea celora cari au dat dovadă de idealism eroic.

La menținerea graiului au mai contribuit foarte mult atât profesiunea lor de pastori, cât și căsătoriile cari frecvent erau mixte, dar mai ales așezările lor în sate locuite numai de români.

Astăzi însă totul este schimbat, românii nu sunt numai păstori și chirigii, ei sunt meseriași, negustori, funcționari, liber profesioniști, etc. și mulți cu domiciliul în orașe; azi mai nu te o-ucând, trebue să ne preocupe chestiunea naționala din Macedonia, azi mai nu te o oricând există pericolul de deznaționalizare.

Pentrucă se observă și printre rândurile noastre un sentiment al macedoneanului sonert și pentru cât timpurile și prestigiul țarei cere o pregătire mai amplă a corpului spiritual, ne îndrăznim dacă n'ar fi cazul ca o parte din tineret să se înscrie la facultatea de teologie pregătindu-se astfel viitorul corp preoțesc ma edonean care să compătesze și să reînsufleți rândurile actuale rărite.

Lipsa unei autorități superioare bisericești și școlare — cu sediul în Macedonia, care să supravegheze în mod regulat buna funcționare atât a bisericilor cât și școlilor;

Lipsa selecționărei unui corp profesoral și definitivarea lui;

Neindestulătoarea preocupare a autorităților noastre la incherierea a diferite tratate, cu țările unde avem interese de apărat, prin aceea că nu stărue a se prevedea dispoziții referitoare la funcționarea școlilor și bisericilor pe baza principiilor de reciprocitate.

Pentrucă chiar dacă în tratate se prevăd anumite dispoziții relative la drepturile bisericești și școlare, se izbesc de indiferența reprezentanților noștri oficiali care nu stărue cu îndârjire o ie de căte ori autoritățile străine nu le ia în seamă sau le interpretează intenționat greșit, ne duce la durerosa constatare că pe zi ce trece școlile și bisericile din Macedonia, și o-latăcu e e și elementul nostru, merg spre un haos care mai curând sau mai târziu nu-l va pomeni decât istoria.

Este cu adevărat dureros să vezi aceste posturi de cultură care au reușit, sub guvernele României mici să atingă apogeul, cum se prăbușesc văzând cu ochii sub guvernele României Mari.

Ceeace n'a reușit teroarea bandelor de tâlhari, va reuși indiferența guvernelor noastre.

I. COTROCI

CRONICA EXTERNĂ:

Schimbarea la față a d-lui N. Titulescu

In momentul când dușmanii neamului culminau în pregătirea războiului contra noastră, d. N. Titulescu, găsise de cuviință să ne recomande, galagios, un pacifism care narcotiza și cezarma sufletele. In acest scop și-a luat rolul de *Babă-calăt-are*, despre care pe cipitatu u in e pe iunei po u are — vorba românească — spune că *n'are sărbat are*. Intr'adevă , titularul de la Externe, ui ase ce sărbătoarea neamului: *pregătirea pentru victoria completă*, și se crampona în defetismul pacifist, apelând a acel sistem de echilibru prin convenții, de simbole și edificii șubrede cu Bulgaria, Afganistanul, etc., cari sunt departe de a ne da o chezășie, atât impotriva revărșatului și sprintene de afară, cât și de a înlocui golul ce se produ ea în sufletul românesc prin cuvântul, actualmente depășit, al păcii.

Meșter în formă, d. N. Titulescu, ignora măestria brutală a fondului, care se opintește altfel de cât iluzoriu.

Dar iată că un imperativ presant, dictează înființarea *Ministerului Armamentului*, și pălmuește zdravăn, politica pacifistă și defetistă prin cerșetorie de reazăm în afară de granițe și chiar la dușmani. Ceva mai mult, poporul român, cu ocazia unei aniversări a Unirei, își afirmă hotărârea de a se apăra prin forță proprie, subliniind inachalitatea pacifiștilor și cerșetorilor de alianțe șubrede. Insuși d. N. Titulescu scrie în *„Universul"* că *Dreptul românesc* va fi apărat cu *Forța românească*. Ceva mai limpede ca Titulescu, se cere a a de hărca *Babă-cerșetoare*, inhăcă zalele de Armato. (e o ar-sorcod) și pornind iar pe drumuri — căci dorul ce duce e te slăbănănea cea mare — incepe a piscurile stufoase ale Carpaților Nordici — unde zace „Valhia de sub ruine" — și de acolo, pronunță cuvântul: RĂZBOIUL.

Asta, da!

Ce diferență între sumele pitigăloane a e *Babă-cerșetoare* p in câmpii dușmane și ce e virile ale Armatolului P i e e re pământ; ce e din urmă ne entuziasmează.

Odată ca'ea cea bună găsită, să sperăm că d. N. Titulescu va realiza și alianța firească cu Franța, Italia, Polonia, Turcia, Grecia și Cehoslovacia — înlăturând balastul alianței cu Serbia și apropie ca rușii cât a u Ru a u s l ând cu revizionism în sensul nostru, cu a exacta Timo u ui și Republicei Moldovenești, și purificând pe deantegul almosfe a viciată a politicei noastre externe.

TONGILLIUS

Liga Antirevizionistă?!

Față de propaganda revizionistă din ce în ce mai intensă a Ungariei și a Bulgariei, care tinde să cuprin'ă ma ile capitale a e Ro u cu sul (vezi solidarizarea ce'or 168 deputați Engezi), zia ul „Universul" a găsit cu ca'e ca să ia inițiativa înființării la noi în țară, a unei *„Ligi Antirevizioniste"*.

Cunoscând atitudinea românească a „Unive su u", n'avem nici un motiv să bănuim buna sa credință în lunea acestei inițiative.

Nu ne putem, totuș, ascunde nedumerirea, ca o gazetă, atât de serioasă, să-și inchipue că poate fi combătut revizionismul în straina e cu „Liga Antirevizionistă" de la noi!

Este o copilărie să se creadă că vom impresiona opinia publică mondială prin cele câteva manifestații regiona e și prin a leziuni publica'e zilnic la gaze.

Ceva mai mult; convingerea noastră este că a est soiu de manifestații *cu caracter defensiv*, nu sunt de natură ca să mobilizeze măcar conștiința e e românești, necum să combată cu succes curentul revizionist de peste hotare, atât de judicios întreținut de oficialitatea ungară.

Așa dar, drumul care ne poate duce la invingerea revizioniștilor este cu totul al ui decât cel trasat de „Universul", prin „Liga Anti-

Continuare în pag. 4-a

PAGINA CULTURALĂ

Icoane întârziate

Din Lăcaș sfânt, de pe Catapetezmă și Iconostas, îmbătată în mireasme de mir, smirnă, tămâe și busuioc; Icoana rătăcită în Capișe păgână; bătută stăruință în lumina celor fără credință.

Frunte primăvăratecă, aureolată de harul castității, de mărdria pudoarei, de sfânta cea lumă, care aga de bine; mănunchiu de virtuți străine în chingi de morală; obrăji cu scăpărări de rumeoală; priviri inoferise, straiumnimă sub sprincene; buze de fagure, grăire de miere; mădăștă devotă a mamei, bucuria rudelor, ghirlanda neamului; alimna imagine a unei lumi ce piere.

Nevinovat răsărit trandafiriu de soare și sângeriu, apus, prevestitor, fără voe, de furtuna!

* * *

Tie, summum*-ul focoriei pilduitoare în cumpănie; el luptător năvalnic, cast, și el întârziat, până acum rătăcitor în răsboaie pentru viețiri stăngăcin în ale iubirei și tainie suspinător, vine cu rugăciuni multă, involburată în tăcere, cuscrisă în interior, ca un astru în uhuloză; vine să-și luchine cerul și să-și îngenunche soarele iubirei lui, ca să-și făurească din viața-i vis și din vis viață.*

* * *

Primește-i cununa și vino-i[1] *cu lumea ta din străbuni, la sufletul lui de domult, să desfășurați firul farmecului iubirei de odinioară, prin lumea iubirilor scărbede de acum. Vino-i, căci numai în voi a rămas rodul unei semințăi ce piere!*

T. H.

1) Forma dialectală.

Marcu Beza: Din alte țări

Aceasta e titlul celei de-a douăsprezecea cărți a lui Marcu Beza.

Marcu Beza e una din figurile cele mai originale ale literelor noastre actuale. Nu fiindcă el va fi scrie în macedon an; nici fiindcă el-bat cu viața și cultura sub câteva coruri streine, scrisul lui a devenit un pol-to al de mirosme noi și adevăș dulce contradicții. Dar fiindcă, între diplomație și carte, figind de conversaționalitatea de livrea a unei, ca să se ospătăze cu ascesa voluptoasă a celebrității, sufletul său a rămas în devotament și o închidere. Rar-ori un scriitor român, ca oricât de superior talent, și-a dat seama că scrilnd oficiază.

De ace'a, consul al României la Londra, dânsul-aprecia mai mult Bibliotecă Muzeului Britanic decât serviciul pașaportilor, și trimițând la urmă vreun zvrcu expediat sau marinar pescuit prin docurile Londrei, dânsul se gândea mai mult la urmele de bălți vechi românești ale călătorilor englezi pe care le putea dibăi în sa'a manuscriptelor dela British Museum, sau la vreun anticar din Charing Cross.

Astfel consul-student descoperă porțiuni însemnate de trecut va ah la călătorii englezi asupra unora dintre care ei ne-au opriș atenția și Nicolae Iorga; și ne dă încă de timpuriu acea colecție de eseuri în englezește Papes on the Roumanian Prose and Literature *[illegible] englezilor care importând din veșa și literatura neamului nostru. Vor urma* Romanian Proverbs, *[illegible] și până acum [illegible] proverbe românești traduse în englezește, apoi* Paganism in Roumanian Folklor, *carte savantă care după modelul lui Fraser discută comparat diferite teme de folclorul dacoromân și macedoneean; apoi* Shakespeare in Roumania, *carte de prețioasă informație pentru englezi.*

Iar paralel cu aceștea, în românește, cărți despre Anglia, de impresii, sau de cunoaștere onestă a presii, sau de cunoaștere onestă a literaturei englezе, cum ne poate dovedi Din Anglia; Romantismul englez; sau, și mai prețioasa carte asupra Romanului englez contemporan.

De data aceasta Marcu Beza ne aduce Din alte țări, un nou buchet de impresii și aprecieri smulse pe căile pribegiei sale între America și Antiochia, dela Restaurantul Carmen Sylva, din New-York, cu sarmale și tamburaș, cum și „Cine bate noaptea" sau „La Marița sprincenata", cântate în idiș, și până la „grupul de impunătoare co oane ce'a au fost cândva templul din Luxor".

Trec prin fața noastră Mormonii dela Lacurile Sărate, și, învesmântat în solemnitatea tradiției și excentricul rasei, parlamentul englez, pasa englezii cu onestitatea ei vetustă, elaborile englezе, cuibari de educație puritană, unde candida ei sunt respinși fiindcă s'au partat rău în tinerețe cu soarecii; Canterbury ca povestea lui Thomas à Becket și a întreg creștinismului englez; fiori marmoreene ca'e ale contelui Grey, sau numai prietene acea, ca'e lordului Thompson, un garden-party la Buckingham Pa'ace, ca și Dudin Zamfirescu sau ion Creangă în travesti englezesc.

Marcu Beza e un fervent. Și nicăeri locul lui nu se pătea fixa mai potrivit, ca în preajma Mântuitorului, la Ierasalim. Ajuns consul general la locurile sfinte, acest pios al slovei s'a adâncit cu evlavie în trecutul sevr strejuit de grozăvia năzdrăvană a muntelui Sinai, și de acolo ne vine cu însemnări rare, așa cum în preajma muntelui Athos descoperă urme românești anterioare tuturor celor înregistrate de istoricii noștri până acuma.

La marea editură Dent, din Londra, vor apărea în curând aceasta teate sub titlul Lands of many religions, *și aceasta va fi a treisprezecea carte a acestui tânăr și neobosit emerit al cărții.*

DRAGOS PROTOPOPESCU

Noapte

— In dialect —

Pisti api, piste munți
Inghilice luna 'nplina
Cându soara—albastra—a cerdu
—a'nă vorghină alină.
Tu cuiburi-uvare cântic,
I'ai'li dormu și 'n'vesdiș,
Mași diparte, sti pădure,
Arbi steale lăcrimendză.
Lacrimează ca gindu'i!
Tu biserica-acea mută —
Nu e una, nu sunt doună,
Ma brilianteș dzarea tută.
Mintuit tot li mutrescu.
Și-un uhtat tu cheptu-m'i s'lin.
Că diparte este calea
Di la năse pân'la mine
Aclo sus lum'ină este
Și la noi mași doruri grele,
Tr'acea sufletul m'i s'omple
Și de lăcrim'i și di jele.

NUSI TULLIU

Noapte

— In dacoromână —

Peste munți și peste ape
Strălucește luna plină
Și a boltii scară-albastră
Urcă-n nopților virgină.
In cuibure nu e cântec,
Păsărelele visează,
Iar departe, peste codri,
Albe stele lăcrimează.
Lăcrimează ca și torțe
In biserica tăcute —
Nu e una, nu sunt două,
Ci brilianțe-i zarea mută.
Gânditor mă uit la ele
Și-un oftat în pept îmi vine
Căci departe este calea
De la ele pân'la mine.
Colo sus lumină este
Iar la noi doar doruri grele
Și 'ntristatu-mi sufletu plins
Și de lacrimi și de jele!

NUSI TULLIU

Cântice

I

Dzăle 'ntredzi ti-așteptu
S'mi tuchesc ca ceara;
Dzăle 'ntredzi ti-așteptu,
Cum așteptă primveara.

Noptă 'ntredzi nu dormu:
Mi-ardi—pirâ cheptu;
Noptă 'ntredzi nu dormu...
Vinu troar': ti-așteptu...

II

Mutresc în dzarea dipărtată
Cum soarele îngălbinește
Pi-anarga-narga și s-astîndze
Ca nă lumbardă ci s'tu heaște.

Mutresc în dzare... s'nu știu, canda
Imi pare că, cu pira ceauă
Ci moare singură pi dzeană,
S'astîndze s'tinireață meauă.

DIANA

Liga antirevizionistă?!

(Continuare din pag. 1-a)

revizionistă'. In definitiv, manifestări entuziaste antirevizioniste noi am mai făcut și rezultatele se vad: manifestația deputaților englezi!

In loc să ne pierdem timpul pentru a demonstra ca Românii din integrul cuprins al țării sunt antirevizioniști — când știm foarte bine că nici unul dintre noi nu crede [illegible] — n'ar fi mai mult mai de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] prin ea la contre din Ajon? Poate cu aceasta ocazie ar putea fi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ZECE DECEMBRIE

Duminică 10 Decembrie studențimea creștină a sărbătorit cel de al unsprezecelea an de lupte pentru revendicări naționale. Dimineața la 9½ studenții din București strânși în numar foarte mare la „Ca a Studențească", au pornit în coloane și cu drapele e înainte, spre biserica Manu-Cavalu unde s'a oficiat un serviciu religios pentru binecuvântarea mișcării și pentru o rugăciune pentru cei căzuți în luptele pentru crezul naționalcreștin.

După terminarea slujbei religioase a luat cuvântul profesorul C. Moisiu, arătând importanța zilei și nădejdea care și-o pune neamul românesc în tineretul studios de care atârnă mântuirea neamului. Părăsind biserica, studenții s'au apucat de o manifestație spre Palatul Regelui, apoi la Mitropolie, Macedo-Romani, Universitate, Facultatea de Medicină, Academia Militară, Academia Comercială, Academia Agronomică, Academia Bisericească, Academia Politehnică

Dizolvarea „Gărzei de Fer"

O măsură criminală a guvernului Ducas. Impresia produsă în țară. Agitație printre rândurile legionarilor. Se așteaptă reacțiuni violente. Presa vestejește actul samavolnic. Se impune o solidarizare a tuturor conștiințelor românești.

Conform angajamentelor pe cari guvernul Ducas și le-a luat față de francmasonii și bancherii jidani, „Garda de Fer" a fost „desființată", printr'un simplu jurnal al consiliului de miniștri, pe ziua de 10 oct.

Îndrăznea'n acestui guvern, care cel a fără multe de cuge peste sufletul unei nații, întrece orice imagini. În jurnal dat de consiliul de miniștri se afirmă că desființarea acestei organizații s'ar datori faptului că ea este „periculoasă ordinei publice".

Mișcarea naționalistă cea mai curată, a căutată din elementele cele mai de elită și mai idealiste, e fost so o ita ca subversivă de guvernul mercenar, condus de o ceată de venetici și i s'a luat dreptul de a ființa legal.

Dacă era nevoie de încă o dovadă de modul rușinos cum ni s'a impus guvernul grecotelului Ducas, apo. a.eanta s'a făcut pe deplin, prin scoaterea din lege a „Gărzei de Fer".

Impresia produsă în țară

Vestea cu desființarea „Gărzei de Fer" a provocat o consternare generală în rândurile Românilor de pretu indeni. Și, deși suntem în toiul alegerilor, când patimile politice co.leșe c ce fi.ente e cu atât, totuși se remarcă o solidarizare a tu u.or o și.ne o.ro a e ti in țară. Pe stradă, prin cafenele, pe cluburi, iumea discută cu aprindere iapta criminală a guvernului, condamnând-o cu utima energie.

Agitație printre rândurile legionarilor

Odată cu dizolvarea „Gărzei" și arestarea frunțașilor ei, legionarii din to. cuprinsul țării au început să se agite.

Printre rândurile lor domnește mare fierbere. Nimni nu știe cum vor reacționa legionarii, față de nedreptatea ce li s'a făcut. Se crede că, de data aceasta, reacțiunea lor va lua una forme de o.voință neobicinuită până a.um la noi în țară.

Guvernul, care pare a fi bine informat asupra acestor lucruri, a luat o serie de măsuri pentru a prevenî eventualele a.curi.

Totuși, luând seamă de îndârjirea legionarilor, nu vedem eficacitatea acestor măsuri.

Cel în a.cest.a e.se'a guvernul s'a angajat into luptă periculoasă a e căei urmări se vor vedea în curând.

Presa vestejește actul samavolnic

O bună parte din presa românească — pe ațiuditica presei jidovești nu vorbim — a luat atitudine hotărâtă pentru apărarea „Gărzei de Fer".

În fruntea acestei prese însă stă *„Cuvântul"*, care și-a spus întregul gând pe față și cu curaj.

Cităm din „Cuvântul":

„Ceeace știam de mult, din prima zi a constituirei guvernului Duca, — ba chiar mai dinainte: din indiscreț.ile celor cari îi doriau sau îi așteptau, — s'a întâmplat: „Garda de fier" a fost dizolvată. A fost dizolvată exact cum am anunțat noi: în ultima zi a termenului ce de.uinere a candidaturilor și înainte ca d. Titulescu, ministrul afacerilor străine, să plece în obișnuitele sale voiajuri europene.

Cine a urmărit presa străină — și nu numai pe cea în ca e d. Wolfsohn, preș.ș.inte e evrei or ro.mâni din America a manifestat satisfacția și speranțe e ce leagă de venirea la putere a partidului liberal. — cine a urmărit ce s'a scris pe.te gra.i.a ce a instaurarea noului regim, și-a dat seama ușor că dizolvarea „organizațiunilor extremiste de dreap a" este o obligație, să-i zicem mo.ală, ce ia care d. Duca nu se ma putea.ea e. Citind această presă, așa de atentă cu păstrarea „ordinei" în Ro.ânia, cobândeam convingerea că d. N. Titulescu, ministru a e.ilor străine, nu va pleca din noi în străinătate eo in ca e domi i.ază de o.ș.ceiu, fără a du e cu si.se documentul mult scontat și isprăvi.

Dizolvarea „Gărzei de fier" e, în toa a puterea cuvân u.ui, — și la propriu și la figurat — un act de guvernământ.

Cei ma abuziv, mai primejdios și mai inutil din câ e putea săvârși un guvern strivit into nepuința lui și ipotecile tirani e care-l apasă.

E destul să citim, pentru a ne da seama de absurdi.ea ei morală și juridică a măsurei luate, naivele și scremute e considerațiuni ale hotărârei comisiunii de miniștri.

A.ș.ș.ș